

и кѣшта та, която била нѣкога на поетъ Пиндара. Ослѣдъ това той тутакси се заловилъ да изпълни планове тти на татка си относително за Персія, и излѣзълъ на войнаа само съ 35,000 души. Нѣ тая войска била много добрѣ уредена и състояла отъ юнаци люде, научени на бой; тѣхъ и прѣдвождали опитни ти и искусни ти войводи Филипови: Парменионъ, Клить, Птоломей и др.

Завоюваніе на Персія. Въ Персія въ това врѣме щаровалъ Дарий III Кодоманъ, който неприличалъ на прѣдшественници ти си; той билъ уменъ и добрѣ царь; нѣ не можилъ вече да удържи Персія да не падне. Първий бой съ Перси ти станалъ на сѣверозападъ на Мала Азия при рѣка Граникъ. Въ персидска та войска имало много грѣцки инаемници; нѣ не могли да отгърватъ Персія отъ поразяваніе то. Двама неприятеле познали Александра по лѣскавийи му шлемъ съ пера; единий отъ тѣхъ му перналъ шлемъ ттъ, а другий вдигналъ рѣка да го посѣче: нѣ на часъ ттъ дотърчалъ Клить, и отеднажъ отсѣклъ съ мечъ ттъ си рѣката на персиянинъ ттъ заедно съ сабя та му.

Александръ покорилъ Мала Азия, *) и трѣгналъ за въ Сирия. Тамъ Дарий Кодоманъ изново му заградилъ пътъ ттъ, като събралъ много войска. При градъ Иса Дарий и пакъ билъ разбитъ; всичкий му богатъ станъ, майка му, жена му и дѣца та му паднали въ рѣцѣ ттъ на Македонци ти. Побѣдитель ттъ прѣминалъ Финикия, дѣто само богатийи градъ Тиръ нерачилъ да се прѣдаде; Александръ направилъ мостъ, който съединилъ суша та съ островъ ттъ, на който билъ сграденъ Тиръ, и го призелъ съ пристѣпъ. Иудеи ти му се

*) Въ единъ малоазиатски градъ се намирала една колеесница на нѣкой си одавнашенъ царь Гордий, и при нея имало еединъ хомътъ съ много завързанъ възелъ. Имало едно прѣдаване, че който развърже тоя възелъ, той ште владѣе цѣла Азия. Александръ извадилъ ножъ ттъ си и прѣсѣклъ Гордиевий възелъ...